

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

CLIX. Urbanus II. Anno Christi 1088. Henrici IV. 5. Alexii Comneni 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65464](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65464)

Ostiensis Episcopo, cum Missas apud S. Petrum diceret, infra actionem iudicio De percussus est; & quamvis tardè cognoscent, se errasse, se ipse deposuit; & accitis Fratribus de Monte Casino, qui secum aderant, præcepit, se illò deferri, & in Capitulo non ut Papam, sed ut Abbatem sepeliri; *hinc tamen Hugoni nulla fides habenda est, cum steterit a partibus Hugonis Archiepiscopi Lugdunensis, qui immoderato Pontificatus desiderio agrè tulerat electionem Victoris, ejusque Consecrationem, ut videtur in ejus Epistola tom. 10. Conc. pag. 414. quâ nempe conviciis Sanctissimum Imperator Pontificem.*

Fasti Benedictini ejus memoriam die 16. Septembris recolunt his verbis: In Monasterio Casinensi Obitus Beati Victoris Papæ III. sanctitate vitæ, & Miraculorum gloriâ clarissimi.

CLIX.

URBANUS II.

ANNO CHRISTI 1088.

HENRICI IV. 5. ALEXII COMNENI 4.

Bar. an. 1088. §. 1.
Pag. §. 1. **URBANUS II.** Gallus, antea Ostiensis Episcopus, cui, ut Pontificatus daretur, Victor III. mortuus auctor fuerat, non Cardinalium magis,

magis, quàm aliorum studiis anno 1088. IV. Idus Martii Tarracinae Pontifex renunciatus est. Latum à decessoribus suis in Henricum IV. anathema integravit, eo etiam nomine, quod Adelaidem conjugem in carcerem detrusam non solum ab alienis, sed etiam à filio Conrado violari jussisset, recusantemque polluere se tanto scelere nothum declarasset. Versa inde cogitatio omnis ad continendam Ecclesiae disciplinam, & Schisma extinguendum. Duodecim, partim in Italia, partim in Gallia, separatis temporibus, Concilia celebravit, quibus hæresim Berengarii, Investituras, Pseudopontificem Clementem, Simoniacos, Nicolaitas, teterrimas pestes ætatis ejus opprimere atque delere studuit. Horum Conciliorum celebratissima tria, Beneventanum, Melfitanum, & Claromontanum. In primo decernit, ut nullus Episcopus eligatur, nisi in sacris Ordinibus religiosè vivens fuerit inventus. Sacros autem Ordines dicit Diaconatum & Presbyteratum. Hos siquidem solos primitiva legitur habuisse Ecclesia. (1) In altero atque item ter-

Bar.
1089. §.
1. &
1093.
§. 4.
Pag. §. 2.

Bar. an.
1095. §.
24. 33.
51.
Pag. §. 5.
11.

R r

tio

tio Presbyterorum filii prohibiti Sacerdotio, exceptis iis, qui monasticum institutum susceperent. (2) Illud præterea statutum in Claromonte, cui ipse præsens adfuit, ne quis sacram Eucharistiam sumeret, nisi sub utraque specie: (3) privatus item Christianis sacris Philippus Rex Francorum, propter secundas nuptias cum Bertrada contractas, priore vivente uxore: (4) itémque Christi sepulchro Terræque Sanctæ vindicandæ ab tyrannide Saracenorum tunc primum decretum bellum sacrum, quod tribus luculentis orationibus Urbanus suavit. (5) Idem, si aliquibus fides sit, dum Salerni moreretur, Rogerium Calabriae & Siciliae Comitem privilegio insignivit, ex quo *Monarchia Sicula*, uti appellant, initium deducitur. (6) Idémque referente Bona lib. 2. Rer. Liturgic. cap. 10. §. 3. & Divinæ Psalmodiae cap. 12. §. 2. Præfationem de B. Virgine instituit, *eiusdemque Officium*

Bar. an. *rum educatúmque in claustris Monachorum in lucem gentium sapienter educit.*
 1099. §. 24. (7) Mortem oppetit Romæ anno
 Pag. 6. 9. 1099. IV. Kal. Augusti clarus itinere-
 ribus

ribus ac laboribus pro Ecclesia susceptis per *annos undecim, menses quatuor, & dies duodeviginti.* (8)

ANNOTATIONES.

(1) Gratianus dist. 60. cap. 4. *Tardius ergo,* concludit Martene De antiquis Ecclesie ritibus cap. 8. *inter sacros majores Ordines Subdiaconatus annumerari coepit, planè necdum exeunte Saeculo XI. sub cujus finem hoc anno 1091. celebratum Beneventi Concilium presidente Urbano Papa II.* Acta hujus Concilii recitat Baluzius in additione ad cap. 13. lib. 8. De Concordia Sacerdotii & Imperii de Marca, & Harduinus tom. 6. Conc. pag. 1695.

(2) Ex hoc Urbani II. decreto, aliisque monumentis Christianus Lupus Operum tom. 4. dissertat. 1. Proœmiali extremo cap. 12. ita concludit. *Permaneant ergo Bastardorum ad Episcopatum irregularitatem, licet præcisum ignoremus exordium, esse antiquam, & ad sacros inferiores Ordines extensam ab Urbano II. Quis ad minores & primam tonsuram extenderit, item ignoro.*

(3) Canone 28. *Ne quis communicet de Altari, nisi corpus separatim, & sanguinem similiter sumat, nisi per necessitatem, & per cautelam.* Paschalis II. epist. 32. *Novimus, per se panem, per*

Rr 2

se

Se vinum ab ipso Domino traditum. Quem morem sic semper in sancta Ecclesia conservandum docemus, atque precipimus, prater in parvulis ac omnino infirmis, qui panem absorbere non possunt. Ad abrogandum videlicet pravum eorum morem, qui Fidelibus administrabant Corpus Christi Domini intinctum ejusdem Christi sanguine, ut narrat Micrologus hujus Seculi Scriptor De Ecclesiasticis observationibus cap. 19. tom. 18. Bibl. Patr. pag. 477.

(4) *Quod anathema tam accurate servatum, ut hoc tempore in plerisque diplomatibus, non regnante Philippo, sed regnante Jesu scriberetur. Brietius in Annal. ad an. Chr. 1095.*

(5) *Ordericus Vitalis Hist. Eccl. lib. 9. apud Duchesnium inter Scriptores Historiae Normannorum pag. 720. Providus vero Papa omnes, qui congruè arma ferre poterant, ad bellum contra inimicos Dei excitavit, & poenitentes cunctos ex illa hora, quâ crucem Domini sumerent, ex auctoritate Dei ab omnibus peccatis suis absolvit, & ab omni gravedine, quæ fit in jejuniis, aliisque macerationibus carnis, piè relaxavit.*

Joannes Morinus lib. 10. De administratione Sacramenti Poenitentiae cap. 19. §. 10. Interrogabis, Lector, an primum in

Cl.

Claromontano Concilio institutum fuerit, & usurpatum hoc Pœnitentiæ genus? Minime, reperiuntur paulò antiquiora exempla: quæ idem Morinus subjicit è vestigio.

Mabillonius Sæculo sexto Benedictino pag. 903. num. 6. In Concilio apud Claromontem Gallia Urbem decreta & promulgata primum fuit expeditio sacra adversus infideles, qui cum jam multis abhinc annis Terram Sanctam invasissent, ceteris etiam Orientalis Imperii provinciis infesti erant. Conscriptus est trecentorum millium hominum exercitus, qui ob Crucem suis vestibus assutans Cruciatum dicebantur, & expeditio Cruciatum appellata. Illi post varias fortunas multasque captas Urbes ac Provincias, occupatâ tandem ipsâ sacrâ Urbe, qua Christi Domini vitâ ac morte consecratâ est, novo Hierosolymitano Regno, vicinisque Christianorum Toparcharum principatibus in Oriente indium præbuerunt.

(6) Sed quæ sibi jura eadem vindicet Monarchia dicendum. Quod enim auctoritate Urbani Papæ diplomatæ ipsum Rogerium Sicilia Comitem, atque ejus heredes Legatos à latere constitutos omnino velint; omnes pariter successores Reges esse in Sicilia Regno Legatos natos,

contendunt, eosdemque omnia, qua sunt
 Legatorum à latere, efficere posse confir-
 mant: imò & substituendi potestatem
 habere cum eadem auctoritate, nimirum
 ut judicare & punire possint, absol-
 vere & excommunicare quos velint, liti-
 cos, monachos, clericos etiam Ecclesi-
 sticâ dignitate Prelatos, Abbates, Episco-
 pos, Archiepiscopos, imò & S. R. E.
 Cardinales ibi degentes eidem Monarchia
 subditos esse velint. Eiusdem quoque Mo-
 narchicæ esse facultatis appellationes ad san-
 ctam Sedem Apostolicam impedire, Nuntios
 ejusdem sanctæ Sedis non admittere,
 atque demum respectu Ecclesiasticæ juris-
 dictionis neque ipsam Apostolicam Sedem
 recognoscere & habere superiorem, nisi
 in casu preventionis. Ista sunt, qua
 Urbani auctoritate diplomatis Reges in
 Sicilia velint sibi licere. Baronius ad an-
 1097. §. 29. ubi, ut ait Brierius in An-
 nalibus, doctissime confutat Monarchiam
 illam, quam Hispani Spiritualem appellant,
 & Magistratum illum Clerico-laicum,
 quem dicunt Siculi Monarchiæ Spiritu-
 alium, seu Inquisitorem, à quo grandæ
 nefas provocare ad Pontificem, & cui
 licet homini laico, oblatis Libelli inscri-
 buntur Beatissimo Patri. Oportet autem
 doctissimum Cardinalem, hoc instrumentum

emulatum esse, datum duntaxat Rogerio ejusque filijs, toties revocatum esse, quoties Sicilia Regnum in novam familiam transit. Sed & tomus hujus Baroniani lectio severè prohibita est in utroque Sicilia Regno: hæc quæstio ex Antuerpiensium Annalium Ecclesiasticorum editione sublata. Eadem quæstio paucis abhinc annis retractata scriptis in partem utramque libris, inter quos ille maximè commendatur, cui titulus: *Istoria della pretesa Monarchia di Sicilia*, editus Romæ anno 1715. Clemens XI. constitutione *Romanus Pontifex* 76. anno 1714. promulgata *Siculam Monarchiam* abolevit.

(7) Radulphus Tungrensis *De canonum observantia* proposit. 20. tom. 26. Bibl. Patr. pag. 311. *De Officio B. Virginis* legitur in *Chronicis*, quod Urbanus II. qui novem Prefationibus prioribus decimam de B. Maria Virgine addit, in Gallias veniens Concilium apud Claromontem urbem celebravit anno Domini 1096. de mense Novembri: in quo statutum est, quod hora B. Mariae Virginis quotidie dicantur, Officiūque ejus diebus Sabbatorum solemniter fiat. Quod quidem, ut est apud Labbeum tom. 10. Conc. pag. 517. nunc à sancta Synodo, Urbano agente, indictum, & à Clericis piè susceptum

R 4

ad

ad laicos quoque fuit iam viros, quam
mulieres propagatum, & quidem cum
magno fœnore gratiarum, ut experti sunt
omnes, jugiterque experiuntur Fideles
illud ex animo frequentantes.

(8) *Nomen* hujus Pontificis in nonnullis
Martyrologiis & sacris Fastis Beati ti-
tulo est insignitum. In Martyrologio vi-
delicet Benedictino apud Mabillonius
Sæculo VI. Benedictino part. 2. pag. 94.
In Menologio Benedictino IV. Kal. Augusti
fol. 529. *Philippus etiam Ferrarius* in
Catalogo Sanctorum, qui non sunt in Mar-
tyrologio Romano, de eo meminit propo-
sito *Beati* titulo. Lambertinus De Ser-
vitiis Dei Beatif. & Beat. Canoniz. lib. 1. cap. 41.
num. 25.

CLX.

PASCHALIS II.

ANNO CHRISTI 1099.

HENRICI IV. 16. ALEXII

COMMENI 19.

PASCHALIS II. Herruscus, *Ra-*
nerius antea dictus, Presbyter
Bar. an. 1100. §. Cardinalis, anno 1099. XIX. Kal.
2. 4. 16. Septembr. relictum ab Urbano II.
18. locum vel invitatus tenere cogitur
Pag. §. 1. Hic contra tres Pseudopontifices ab
2. 4. Hen-